

е погледналъ на първитѣ български вестници и вестникари съ очитѣ на западноевропейецѣ. Разучвайки така отъ високо една важна страна на националната култура, г. Андреевъ е съзрѣлъ тукъ нѣща, които, поне въ тѣхното цѣлостно значение, никой до сега не бѣ съзиралъ. Въ това отношение, като особено интересни азъ смѣтамъ заключенията и сѣжденията, изнесени отъ автора въ главата, посветена на „идейнитѣ позиции“ на нашитѣ стари периодици.

Нѣма освенъ да пожелаемъ на книгата на г. Андреева да намѣри срѣдъ читающата публика у насъ онова широко разпространение, което заслужава.

София, юлий 1932 г.

Д-ръ Хр. Ю. Тодоровъ